

Velebím svěžest loňské trávy, zobu semenec z flašky
a vleču svou mrtvolu k prameni: snažím se, snažím: ja-
ko si ryba musí zasloužit vodu a tráva zem, jako si mu-
sí zasloužit prostor ptactvo nebeské –

bestie si cítí pařáty a ostráhané drápy rovná k okraji
stolu: pořádek musí být.

Prší kamení.

Reptaví neposluchové jsou naráženi na kůl – osvěd-
čilo se to víc než zdoluhavá práce v masách –

Prší kamení: ale jen trošku – maloučko. Vlastně jen
nepatrně ve srovnání s tím, co se děje v zahraničí. Po-
pravdě řečeno, půda už to dávno potřebovala.

Odhalit divné ptáky se Jarynovi nepodařilo: ten
usměvavý mu řekl: oceán pravdy máš před sebou. Je-
nomže už bylo šero, a tak Jaryn přesně nevěděl, kte-
rýmže směrem to jako má být – a nazítří ho odvolali.
Smůla.
Vypadalo to, že za neschopnost povýší – ale pak zase,

že přijde ke skartaci; to byly krušné chvíle. Jaryn trávil
celé hodiny v temných představách, že jednou přijde
pro výplatu – a v jeho kanceláři za jeho stolem bude
někdo jiný – bude se holit jeho strojkem a smrkat do
jeho ručníku a řekne: Jaryn? neznám – a to jsem tu
už dvacet let – Jarmilko! bejval tu někdy nějaký Ja-
ryn? – Neznám – a to jsem tu už dvacet let, řekne Jar-
milka a vezme si jeho kafe, jak činila dosud jen tajně
– ano – a nešťastný Jaryn bude náhle cizincem i ve
vlastních trenýrkách – pokusí se pořídit si malou to-
várníčku na odpadky, ale nedostane licenci, bude se
chtít oženit, ale než jí to vysvětlí, ujede mu dvacítkou
– kdyby mi dali aspoň dělníka lidství s právem dvou
židlí v osmym krytu – anebo mládež! – na tom se pře-
ce nedá nic zkazit! – držim lajnu, věrnej sem – a co
z toho? Půl pytle vládních brambor. To mám za všec-
ko. Takovej já mám život. Tak pláče zahořklý Jaryn
v hospodě U chytráka a čeká na svou šanci. A přišla:
V sídelním městě konečně nastal dlouho očekávaný
převrat: aby dal událostem nějaký spád, postavil se
Bahnoslav Rypec v čelo dějin: svrhl sám sebe, hned se
zas zvolil, pozavíral pár svých přátel, zvýšil daně, vo-
jákům přidal a všechno už vypadalo OK – jenže – na-
místo očekávaných poprav a k velkému překvapení
celého dvora ohlásil oslavu svých narozenin: tím uve-
dl ve zmatek ukázněný chod věci a vůbec vyvolal řa-
du dohadů: obecně se totiž ví, že Bahnoslav Rypec se
nikdy nikomu nenarodil: že si ho vymyslel a posléze
podomácku vyklonoval zešílejší okrskář z Loun. Ně-
kteří sice tvrdili, že Rypec jednoho rána vyšel v den-
ním rozkaze, protože si tak žádala historická nutnost
– jiní zas, že ho jedné temné větrné noci svrhla na